

(18. 33.)

GEWIJZIGD AMENDEMENT VAN DEN HEER DE WIJKER-SLOOTH DE WEERDESTEYN C. S.

(Ter vervanging van stuk n°. 24.)

Ingezonden 1 Mei 1914.

Ondergeteekenden hebben de eer het navolgende amendement voor te stellen:

Aan **artikel 24 a** toe te voegen een derde lid, luidende:

Het bedrag van het overgangsrecht, bepaald in artikel 43 der Successiewet, zal vóór het in artikel 125 dezer wet genoemde tijdstip worden herzien.

Toelichting.

Het zakelijke overgangsrecht, verschuldigd wegens onroerende goederen, nagelaten door niet-ingezetenen des Rijks, is bij de wet van 29 Jan. 1898 S. 35 verhoogd tot 6 % (met de opcenten rond 8½ %), omdat de buiten Nederland wonende grondeigenaars voor de inkomsten hunner onroerende goederen hier te lande niet konden worden aangeslagen in de vermogensbelasting, zoodat dit overgangsrecht als eene uitgestelde vermogensinkomstenbelasting is te beschouwen.

Met de invoering van het ontwerp van wet op de inkomstenbelasting zullen de inkomsten uit die onroerende goederen vallen onder de inkomstenbelasting, waarmede in hoofdzaak de grond voor de buitengewone verhooging van het overgangsrecht in 1898 vervalt, zoodat de aanneming van deze wet niet alleen het vervallen van de wet op de bedrijfsbelasting, maar ook eene wijziging van art. 43 Successiewet impliceert.

Blijkens pag. 7 der Memorie van Antwoord werd zulks ook toegegeven door den vorigen Minister van Financiën, mr. KOLKMAN, aan wiens amendement de verhooging van het recht van overgang tot 6 pct. in 1897 zijn ontstaan dankte, en die eene verlaging van het overgangsrecht bij de wet tot invoering der inkomstenbelasting in het vooruitzicht stelde. Ten einde deze met den inhoud van het ontwerp van wet op de inkomstenbelasting ten nauwste samenhangende verlaging eenigermate in dit ontwerp vast te leggen, wordt, op het voetspoor van verschillende andere wetten, bij dit amendement eene herziening van het overgangsrecht bevolen, bestemd om te gelijk met dit ontwerp van wet in werking te treden.

Reeds thans een heffingspercentage voor te stellen was voor ondergeteekenden niet wel mogelijk. Immers in verband met de wenschelijkheid om onderscheid te maken tusschen erfennissen in de rechte lijn en in de zijlinie kan alleen bij beschikking over de nauwkeurige financieele gegevens waarover het Ministerie van Financiën beschikt of de beschikking kan bekomen, worden overgegaan tot vaststelling van bepaalde percentages voor het overgangsrecht, waarbij op de totaal-opbrengst de gewilde verlaging wordt verkregen.

DE WIJKERSLOOTH DE WEERDESTEYN.
DE MONTÉ VER LOREN.
VAN BYLANDT.
BONGAERTS.
DE MEESTER.
GERRETSON.
AALBERSE.
VAN DEN BERCH VAN HEEMSTEDÉ.
VAN SASSE VAN YSSELT.
FRUYTIER.

(18. 34.)

Instelling van raden van beroep voor de directe belastingen en vaststelling van algemeene bepalingen betreffende het beroep op die colleges.

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

(Ingezonden bij brief van 2 Mei 1914.)

I.

De artikelen 1 tot en met 9 worden vervangen door de volgende artikelen:

Artikel 1.

In elke provincie of in elk gedeelte eener provincie, door Ons aan te wijzen, wordt een raad van beroep voor de directe belastingen ingesteld, welks standplaats door Ons wordt aangewezen.

Artikel 2.

De raad bestaat uit drie leden, van wie één wordt benoemd door Gedeputeerde Staten der provincie, één door de arrondissements-rechtbank, tot wier rechtsgebied de standplaats van dien raad behoort, en één door Onzen Minister van Financiën.

Op dezelfde wijze wordt voor ieder lid ten minste één plaatsvervanger benoemd en bij ontslag of overlijden in eene vacature voorzien.

Om de twee jaren treden een der leden en zijne plaatsvervangers af volgens rooster, door den raad op te maken.

De aftredenden zijn herbenoembaar.

Zoowel genoemde Colleges als Onze Minister kunnen ieder een door hen benoemd lid of plaatsvervanger ook tusschentijds bij een met redenen omkleed besluit ontslaan.

Artikel 3.

De voorzitter van den raad en zijn plaatsvervanger worden door Ons benoemd en ontslagen. Zij hebben alleen raadgevende stem.

Artikel 4.

De voorzitter, de leden en de plaatsvervangers moeten den vollen ouderdom van 30 jaren bereikt hebben. Tusschen hen mag geen bloedverwantschap of zwagerschap tot en met den derden graad bestaan. De zwagerschap houdt op door het overlijden der vrouw die haar veroorzaakte.

De voorzitter, de leden en de plaatsvervangers moeten hunne woonplaats hebben binnen het rechtsgebied van den raad.

Rijksambtenaren ressorteerende onder het Departement van Financiën zijn niet tot voorzitter, lid of plaatsvervanger benoembaar.

Artikel 5.

De raad kiest uit zijn midden een secretaris.

Op verzoek van den raad kan Onze Minister van Financiën een ambtenaar aanstellen om den secretaris bij te staan.

Artikel 6.

De voorzitter en de leden van den raad en hunne plaatsvervangers leggen, alvorens hun ambt te aanvaarden, ten overstaan van Onzen Commissaris in de provincie den eed of belofte af, dat zij het naar plicht en geweten, nauwgezet en onpartijdig zullen waarnemen.

Van deze handeling wordt door Onzen Commissaris melding gemaakt op de acte van benoeming.

Bij herbenoeming wordt geen nieuwe eed (of belofte) gevorderd, doch wordt door Onzen Commissaris op de acte van benoeming naar den vroeger afgelegden eed (of belofte) verwezen.

Wegens het afleggen van den eed of belofte en de vermelding daarvan of verwijzing daarnaar zijn geene kosten verschuldigd.

Artikel 7.

De raad vergadert op plaats en tijd door den voorzitter te bepalen.

De vergaderingen zijn niet openbaar.

De raad besluit bij meerderheid van stemmen.

Zijn meer dan twee verschillende gevoelens uitgebracht, dan beslist de voorzitter welk gevoelen zal worden gevolgd.

Artikel 8.

Aan den voorzitter en de leden van den raad en hunne plaatsvervangens wordt door Ons, behalve vergoeding van reis- en verblijfkosten, vacatiegeld en aan den secretaris bovendien vergoeding voor bureaunkosten toegekend.

Artikel 9.

De kosten van huur, verwarming, verlichting en schoonhouden van het lokaal, waarin de raad vergadert, en van bediening, komen ten laste van het Rijk.

Toelichting.

De ondergeteekenden zijn van oordeel, dat de Raden van beroep als zelfstandige colleges zonder eenige betrekking tot de rechterlijke macht moeten behouden blijven. Voor het behoud van de Raden van beroep, niet alleen wat het karakter der bestaande colleges betreft, doch ook met betrekking tot hunne tegenwoordige samenstelling, bestaat alleszins grond, nu het gebleken is door eene jarenlange ervaring, dat die colleges bevredigend hebben gewerkt. Mitsdien hebben de ondergeteekenden, mede met het oog op de van de zijde der Kamer tegen de aanvankelijk ontworpen regeling geopperde bedenkingen gemeend het eerste hoofdstuk van het wetsontwerp aan eene herziening te moeten onderwerpen, die ten doel heeft het verband tusschen de Raden van beroep en de rechtbanken weg te nemen en de verdere wijzigingen aan te brengen welke daaruit moesten voortvloeien.

II.

In de artikelen 10, lid 1; 11, lid 4; 12, lid 1 en lid 3; 13, lid 1 en 2; 16, lid 2 en 3, en 19, lid 1, wordt het woord „griffier” vervangen door „secretaris”.

In artikel 23, lid 1, wordt in plaats van „in ter griffie van” gelezen: „aan”.

Toelichting.

Deze wijzigingen vloeien voort uit de nieuwe redactie van het eerste hoofdstuk.

III.

Aan artikel 16 wordt een vierde lid toegevoegd, hetwelk luidt:

„Nadat de uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan zendt de secretaris de stukken onverwijld aan de rechthebbenden terug.”

Toelichting.

Eene bepaling van gelijke strekking is, wat het cassatieberoep betreft, opgenomen in art. 23.

IV.

Achter artikel 16 wordt een nieuw artikel (16a) ingevoegd, hetwelk luidt:

„Indien een beroepschrift bij een onbevoegden raad is ingediend, zendt de secretaris het onverwijld aan den bevoegden raad. Het beroepschrift wordt geacht bij dezen raad te zijn ingediend op den dag waarop het bij eerstbedoelden raad is ingekomen.”

Toelichting.

Al mag men aannemen, dat zonder deze bepaling de niet-competente raad den belanghebbende op zijne vergissing zou

wijzen, dit zou onvoldoende zijn, wanneer de tijd ontbrak om die vergissing te herstellen.

V.

In artikel 18 wordt aan het eerste lid een tweede zinsnede toegevoegd, luidende als volgt:

Het beroepschrift wordt door de partij of haren gemachtigde onderteekend.

In artikel 20 wordt in het eerste lid in plaats van „het afschrift” gelezen: „het door hem voor eensluidend geteekend afschrift”, en wordt aan het tweede lid een tweede zinsnede toegevoegd en een nieuw derde lid opgenomen, luidende als volgt:

Een afschrift van het verzoekschrift wordt daarbij overgelegd.

De griffier van den Hoogen Raad zendt op de wijze in het eerste lid bepaald, het door hem voor eensluidend geteekend afschrift van het verzoekschrift onverwijld aan den appellant.

Achter artikel 20 wordt een nieuw artikel (20a) ingevoegd van den volgende inhoud:

Indien, hetzij in het beroepschrift, hetzij in het verzoekschrift, hetzij door den appellant, binnen acht dagen nadat het afschrift van het verzoekschrift ter post is bezorgd of tegen ontvangstbewijs is uitgereikt, schriftelijk is verzocht de zaak mondeling te mogen doen toelichten, bepaalt de President van den Hoogen Raad dag en uur, waarop de zaak door de advocaten van partijen in raadkamer zal kunnen worden bepleit.

De griffier stelt beide partijen of de door hen aangewezen advocaten ten minste tien dagen te voren hiermede in kennis.

Artikel 21, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

Na afloop der pleidooien of, indien deze niet zijn verzocht, na indiening der schrifturen door partijen, stelt de griffier alle stukken in handen van den Procureur-Generaal bij den Hoogen Raad.

Artikel 22, eerste zinsnede, wordt gelezen als volgt:

Wanneer de Hooge Raad, hetzij op de in het beroepschrift aangevoerde, hetzij op andere gronden de uitspraak van den Raad van Beroep vernietigt, beslist hij bij hetzelfde arrest de hoofdzaak, zooals de Raad, die de vernietigde uitspraak heeft gedaan, had behooren te doen.

In artikel 22, tweede zinsnede, vervallen de woorden: „of rechtspunten”.

Toelichting.

Met betrekking tot de in hoofdstuk III aangebrachte wijzigingen merken de ondergeteekenden op, dat het wenschelijk voorkwam partijen alsnog in de gelegenheid te stellen voor den Hoogen Raad hunne zaak mondeling te doen toelichten, welke toelichting alsdan door een advocaat zal moeten plaats hebben. Met het oog hierop is het noodig, dat de partij, die beroep in cassatie instelt, van het verzoekschrift kennis draagt. De gemachtigde, die voor eene partij het beroepschrift mocht onderteekenen, kan uit den aard der zaak ook een advocaat zijn, doch vereischt is dit niet om den belastingsschuldige den toegang tot den cassatierechter niet te bemoeilijken.

Uit de wijzigingen in artikel 22 blijkt, dat de Hooge Raad niet gebonden is door wat in het beroepschrift mocht zijn beweerd. In dat artikel konden de woorden „of rechtspunten” worden geschrapt, omdat de Hooge Raad de aangewezen autoriteit is om onopgelost gebleven rechtspunten tot oplossing te brengen.

VI.

Artikel 28 vervalt. Toegevoegd worden de volgende nieuwe artikelen:

Artikel 29.

In art. 57, § 1, der wet van 16 April 1896 (*Staatsblad* n°. 72) tot regeling der personeele belasting wordt in plaats van „bij den raad, ingesteld krachtens het volgend artikel”, gelezen: „bij den raad van beroep voor de directe belastingen, tot wiens rechtsgebied de gemeente van aanslag behoort”.

Art. 57, § 2, dier wet wordt gelezen: Het beroep geschiedt

Heffing eener inkomstenbelasting.

door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift bij den raad. Een afschrift der uitspraak van den directeur wordt daarbij overgelegd.

In art. 68 dier wet wordt in plaats van „bezwaarschriften” gelezen: „bezwaar- en beroepschriften”.

De artt. 58, 59, 60, 61 en 62 dier wet vervallen.

Artikel 30.

In de wet van 27 September 1892 (*Staatsblad* n°. 223) op de vermogensbelasting worden de volgende wijzigingen gebracht.

In het eerste lid van art. 28 wordt in plaats van: „bij den Raad krachtens het volgend artikel ingesteld”, gelezen: „bij den Raad van beroep voor de directe belastingen, tot wiens rechtsgebied de gemeente van aanslag behoort”.

Het tweede lid van dat artikel wordt gelezen: „Het beroep geschiedt door indiening bij dien raad van een met redenen omkleed beroepschrift.”

In het derde, het vierde en het laatste lid van dat artikel wordt „bezwaarschrift” vervangen door „beroepschrift”.

In art. 32 wordt „bezwaarschrift” vervangen door „beroepschrift”.

In het achtste lid van art. 33 vervallen de woorden en cijfers: „overeenkomstig het in alinea 3 van art. 31 bepaalde”.

De artt. 29, 30, 31, 35, 36 en 37 vervallen.

Artikel 31.

De directeur der directe belastingen, overeenkomstig art. 13 dezer wet opgeroepen, kan zich door een ander ambtenaar doen vertegenwoordigen.

Artikel 32.

Voor de belasting op bedrijfs- en andere inkomsten treden de raden van beroep voor de directe belastingen in de plaats van de raden van beroep voor de vermogensbelasting.

Laatstgenoemde raden, alsmede de raden van beroep voor de personeele belasting, zijn bij het in werking treden dezer

wet ontbonden. De bij die colleges aanhangig gemaakte, doch niet afgedane zaken worden door den voormaligen voorzitter ter afdoening overgebracht bij den raad van beroep voor de directe belastingen.

Artikel 33.

Deze wet treedt in werking tegelijk met de wet tot heffing eener inkomstenbelasting. Zij blijft, behoudens het bepaalde in art. 32, buiten toepassing ten aanzien van de belasting op bedrijfs- en andere inkomsten.

Toelichting.

Naar de bedoeling der vorige Regeering zouden bepalingen als in de bovenstaande artikelen vervat, hare plaats hebben gevonden in eene nadere invoeringswet.

Alleen art. 31 schijnt eenige toelichting te vereischen.

De wet op de personeele belasting wijkt in zoover van de overige belastingwetten van den lateren tijd af, dat de uitspraak op bezwaarschriften in eerste instantie niet is opgedragen aan de autoriteit die den aanslag heeft vastgesteld, doch aan den directeur der directe belastingen. Voor deze afwijking moge indertijd eene goede reden hebben bestaan, in de practijk is zij ondoelmatig gebleken, omdat zij veel werk veroorzaakt dat zonder bezwaar kan worden vermeden. Het ligt dan ook in de bedoeling, eerlang een voorstel aanhangig te maken om die bijzondere regeling voor de personeele belasting te doen vervallen. In afwachting hiervan zal de directeur de bevoegdheid moeten hebben, zich voor den raad van beroep te doen vertegenwoordigen, evenals hij thans doet krachtens art. 60 der wet op de personeele belasting, welk artikel bij art. 29 van dit ontwerp vervallen wordt verklaard.

De Minister van Financiën,
BERTLING.

De Minister van Justitie,
B. ORT.

